

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Peius est diabolus animam occupare quàm corpus, in quod aliquoties, nullo mortali præuio ingreditur, quinimo ex Dei beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

Archiepiscopus, non veritatem esse Catholicam, sed Hyperbolen oratoriam. Charissimi, respon-

D. CHR. No. 9. in 1. ad Co. 1. T. 4.

det ille, faxis Deus, non hæc adeo vera esse quæ vobis propono. nec enim hoc multum, his vos perterreni, cum & mihi crines capitis exhorrescant, ego tremore & pavore concuuiar & considerans, & prædicans fortis commoveor. *Græue & molestum est, quod dicitur & tristitia affectu auditorem, idque scio ex ijs, quæ ipse patior, nam cor meum turbatur & palpitat, sed necesse est dicere.* Ne autem in animum inducatis, hoc de meo prodire cerebro, primo fidei nostræ Catholicæ considerate principia, perpendite, quod in ijs vt primum omnium locamus fundamentum: cum Deus protoplasten creasset in gratia, donis celestibus affluentem, à morte liberum, malis inexpertem, ob vnum tantummodo peccatum, cui consentit introitum, mortem incurrit vniuersalem: Cum vnum admisisset peccatum, totam ad se mortem attraxit. Expende illud: Totam mortem. q. d. Quidquid in eo mori potuit, in mortem attraxit: mortem spiritus, gratiarum, donorum, virtutum, animæ, corporis, corporalem, sempiternam. Et hoc vnicum erat peccatum, & in ea re, quæ de se ad malum non declinabat: ex natura namque rei peccatum non erat pomum degustare, nisi quia legi diuinæ contraibat positivæ. Quis tantorum in te, precor effectus criminum, quæ rei natura abominanda sunt, & tot dæmoniorum, quot in animam admittis flagitia?

II. Per peccatum mors inerat in animam.

D. CHR. Nos qui quotidie innumerabilia peccata admittimus? Si autem ille, cum vnum admisisset peccatum, tantum attraxit malum, & mortem invenit, qui perpetuo in peccatis vivimus, quid non patiemur?

Rom. 5. 12

Deinde, de fide est (inquit) per vnum peccatum mille millia, & decies centena, millia mortes vt corporales ita subintrasse spirituales, & tot quidem quot de prima propagine nati filij commemorantur: iam enim asseruit Apostolus: Per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit. Cogita quantum temporis in morte manet, propter vnum peccatum genus nostrum, quinque millia annorum, & plura præterierunt, & mors nondum est soluta, propter vnicum peccatum. Vna potuit mandati transgressio tam graves tamque innumerabiles mortes causare, mortes operari. Quas non, quot non clades attrahent tot innumera flagitia, qualia tot solus quolibet die qualibet hora committis? Si vnicus actus inobedientiæ tantas potuit mortes infer-

re, tot impudiciæ, tot blasphemiar, fraudes, tot lacrociniæ, tam graves Dei iniuriæ, quas tibi mortes non conciliabunt? O te reprobum, te velut mortuum reputa, crede, tibi quoque celestem hanc vocem inclamare, quæ similem tui concitavit, cui hoc imprope: abat acruis: *Non dicitur: Tu habes quod vinas & mortuus es. Tecum attrahis mortem, imo tot mortes, quot scelera commisisti, tot dæmonibus ingressum patefecisti, qui trucidarent, demolirentur, vitamque tuam ececerent.*

S. 9. Peius est diabolum animam occupare quam corpus, in quod aliquoties, nullo mortali prævio ingreditur, quinimo ex Di. benesicio.

H Is ita concessis, gravia, videlicet hæc esse tot detrimeta, verumtamen nondum hæc damnorum finis, quibus animam opprimit crudelis inimicus, morte scilicet, adeo communi, vt nihil excipiat, neci tradat vniuersa, insuper & post se mortem æternam trahit in inferno. Hoc ex mente Rupertii Abbatis indicat visio D. Ioannis quam præ manibus habemus: *Infernus sequelatur eum.* Quod etenim mortem hanc sequitur, quam per culpam efficit in hac vita, mors est æterna, quæ in inferno perpetuis poenis æternisque cruciatibus manet peccatores. Hoc indicat Apostolus: *Stipendia peccati mors.* Mortem appellat, quæ in poenam æternam in inferno damnati cruciantur, quæ D. Ioannes vocat: *Mors secunda.* Hæc stipendium est, & quæ culpæ correspondet. Hinc exponit D. Chryl. *ut in vobis quaestionem, & apud Theologos, Mat. 23. utrum sit damnatum pernitiosius, quod quis sibi magis sit in- Eps. 4. giendum ac formidandum, mirum, quod vnum diabolus occupet corpus, te possideat atrepti- Rom. 2. tum eo modo quo diximus, vel quod ingressus Ab. 2. in animam per mortale peccatum habeat pote- lient. 4. statem?*

Iam ex nunc quasi carnalis, respondes, minus te hoc quam primum formidare, cum illud, absit, vt tibi terrorem inueniat, imo & tibi petplacet, & quietus vitus, gerens in anima diabolus anno vno, decem, viginti: insuper tu ipse es ille vir qui diabolum quo tuis frans delicijs & recreationibus, introducis, & proprio motu in animam admittis, & hoc te metu percellis, capillosque conturbat, quod in altero contemplatis dæmoniaco? quid non operabitur, hoc idem

sis commoueret, ut vxorem occideret: at
piissima mater, continuis se precibus D. Virgi-
ni sedula commendabat qua de causa omnes
conatus iriti conciderunt, & deos infecuti le-
pores, neutrum delusi cepimus.

Hinc discite quanto flagret diabolus deside-
rio, quo pacem inter coniuges perturbet, mari-
tumque moueat in vxorem: pariter intellige-
line causa commotiones (a) ut hispanicum habet
(a) Ense
de y sin
loper.

adagium inter coniugatos esse opera diaboli. Ut
autem hoc eis ad votum non successit, ob piz
mulieris exercitia, furiosi, tanto domum strepi-
tu colliserunt, ut tota funditus corruere viderentur,
quo euncti qui spectaculo aderam signo se
Crucis munierunt, & celeste subsidium implora-
runt, sanctumque Iesu nomen inuocarunt; hæc
autem puella signo se crucis non munijt, quo-
circa, testatur diabolus, eam arripimus. Hoc
supposito, non ob culpam aliquam mortalem
puellam possiderunt: nec enim autumo morti-
ferum esse peccatum, signationis crucis omi-
sionem.

Iam annus labitur decimus, cū Cesar angustæ
agerem, mulierem adduxerunt. Taracona lym-
phaticam, quam omnium suffragio piam alle-
rebant: viro iustam, prole masculâ formâ
Angelicâ splendidâ fecundam: in confessioni-
bus, & Sacris communionibus frequentissi-
mam. Quam cum plures Dei Sacerdotes va-
riis cōiurationibus à nefario spiritu liberare ne-
quiuissent; ad sacrum ducitur Sacellum D. Vir-
ginis de columna: est hoc autem sacellum, me-
rito primum, totoque mundo famosissimum,
vixit primum D. Virgini in ea Provincia de-
dicatum; & à D. Iacobo Apostolo Virginis ipsius
expresso mandato constructum, quæ ibidem
apparuit Angelorum adducta ministerio. Per-
seuerat hoc in loco mulier aliquandiu, confes-
sionibus, communionibus, orationibus, alijsque
pijs operibus infatigabiliter occupata; licet au-
tem nefarius erumperet spiritus, porro non nisi
postquam plurimis diebus eius inuasisset cor-
pus, & non ferendis cruciatibus tortor imma-
nissimus affixisset.

Eruditione patiter & admiratione insignis est
illa historia, quam refert Severus Sulpitius, &
doctrina & sanctitate spectabilis in vita Sancti
Martini de eremicula viro omni virtutum ge-
nere adornato; cuius erant & virtutes heroi-
cæ, & fama nominis eius celeberrima, vnde si-
bi timuit, ne vanâ gloriâ inaniter intumescer-
et, quo circa seruidis ac continuis orationibus,
& ieiunijs asperitius Dei pullabat bonitatem,

daret immundo spiritui potestatem ut adal-
quor mentes corpus occuparet, illudque cor-
queret atrocius, ut hoc medio contra vanæ
gloriæ statum tutus muniretur. Exauditus est
pro sua pietate, & Dei singulari misericordia,
& quasi beneficium non vulgare, in anima fan-
tissimâ securitatem, Satan in eum accepit po-
testatem. Vnde D. Ambrosius. hanc vocat gratiam D. Am-
Dei magnam & fauorem eximium, quæ conce-
dit aliquoties seruis suis, ut à dæmone lymphati-
tici corripiantur: Magna gratia, qua imperat dia-
bolo etc. Hinc illa Patrum sententia, qua docent, il-
lud non esse contra animæ profectum, dia-
bolico spiritu agitari in corpore vehementer, pios
quinimo esse posse, in magnam salutis benefi-
cium & emolumentum; & ut ait D. Ambrosius. hoc
magnum donum: dona enim diabolus corpus possidet
tormentis collidit, & cruciatibus ex carnificat,
sanat Dominus animam, à peccatis præseruat
immunem, & humilitate reddit securam. Hic
impletur Annæ matris Samuelis vaticinium
Dominus mortificat, & viuificat. Quod tamen, i. 2. 1. 1.
monente Origene & demum D. Ambrosio. sic
sic intellexeris: quasi vnum sequatur alterum, i. 1. 1.
præcedat mortificatio, subsequetur viuificatio,
sed vno eodemque tempore pari gressu, mor-
tificet Deus carnem cruciatibus ac doloribus,
imo non raro de mortis operâ, viuificet autem
& conferret animæ salutem. Ut omnibus con-
stat apertius in Iob, qui celesti quadam pro-
prietate diabolos ministros vocat mortifican-
tes; quod enim in nostra vulgata lego: *Via Iob*
eius mortiferis, alij conformiter Hebræo legunt:
Mortificantiibus. Et Philippus Diaconus vertit:
Infernalis minister: quia sic Deo salubriter
disponente seruorum suorum inuadunt cor-
pora, quatenus & mortificentur exteriori, &
interius humilientur; ut in seipso expertis suis
se testatur D. Paulus. Quem permittit Deus,
ut angelus Satanae colaphizet, confundat; ex-
cruciet: Cur hoc? Ne magnitudo resolutionum
extollat eum.

§. 10. Vocat D. Hieronymus diabolum Dei qua-
estionarium: ut in Iob & alijs manifeste pa-
ruit.

Qua de causa D. Hieronymus, Satanam dicit
Domini questionarium, carnificem, tortorem:
Quasi questionarius Domini est. In
Sicut Deo commente iniuriam tibi irrogat. Tunc
sic